

## לאן השנאה לוקחת אותנו

"אני הולך לבכות לך, תהיה חזק למעלה",  
תהיה חזק כי אחריך נשאר חלל,  
נותרה שאלה,  
תהיה חזק כי המחזות כאן למטה אינם קלים,  
כי כבר אין כאן הגיון,  
כי אנחנו חיים בין מלחמה להפגנה,  
כי אין גבול לאהבה, כמו שאין גבול לשנאה.  
מצד אחד אנחנו מרעיפים אהבה,  
על החיילים, על החללים, על המשפחות הפגועות,  
על העוברים ושבים שאלינו דומים,  
אוהבים מכל הלב, כי רק כך לא כואב.  
מצד שני אנחנו מרעיפים שנאה,  
שנאה בינינו לבין עצמנו,  
על השונים מאתנו, על אלה שמעבר לגבולות שלנו,  
אנחנו שונאים כי שנאו כבר לפנינו  
ובעצם, כי השנאה גם מופנית כלפינו.  
אז איפה נגמר הגבול ומתחיל ההיגיון,  
מתי יגיע השלב שבו מניחים את הנשק ומתחילים לחשוב נכון,  
נשב, נדבר ונדון בשאלה,  
איך צריך לחיות את חיינו,  
דרך שנאת חינם או דרך אהבת חינם?